

शाम् AV. 11, 9, 15.

रिशादस् adj. von unbekannter Bed.; im Padap. nicht zerlegt, von den Commentatoren erklärt durch *रेशयदारिन् den Verletzer zerreisend* oder nach der v. l. ऽदाशिन् (von 1. दस् 4.) Nir. 6, 14. zerlegt in रिश und अदस् (von अद्), रिशा und दस्, रिशद् und अस् u. s. w. Sā. zu den Stellen und Māhā. zu VS. 3, 44. Bez. namentlich der Marut und anderer Götter RV. 1, 26, 4. 39, 4. 64, 5. 77, 4. 186, 8. 5. 60, 7. 61, 16. 64, 1. 66, 1. 67, 2. 71, 1. 7, 59, 9. 66, 7. 8, 8, 17. 27, 4. 10. 30, 2. 72, 5. रिशादसो न मयी अभिद्यवः 10, 77, 3. एयेनासो न स्वयशसो रिशादसः 5. (सोमः) सुमूक्रीको अन्नव्यो रिशादाः 9, 69, 10. VS. 3, 44. 33, 72.

रिश्य m. = ऋश्य TRIK. 2, 5, 6.

1. रिष्, रेषति (हिंसायाम्) Dhātup. 17, 43. रिष्यति (हिंसायाम्) 26, 120, v. l. und रिष्यते; रिषत्, रिषाम, रिषाथन, रिषन्, रेषत्, रेषिता und रेष्ठा P. 7, 2, 48. Vop. 8, 79. रिष्टे (vgl. अ०). 1) *versehrt werden, Schaden nehmen; versagen, misslingen, zu Schanden werden*: न रिष्येन्नावतः सखा RV. 1, 91, 8. सुख्ये मा रिषाम वयं तव 94, 1. 162, 21. यथा युक्ता न रिष्याः 10, 51, 7. नू चित्स भेषते जना न रेषत् 7, 20, 6. 33, 4. न रिष्यति सवन्नम् 5, 44, 9. पूज्यक्रं न रिष्यति 6, 54, 3. 8, 92, 13. 10, 48, 5. AV. 2, 15, 1. 11, 1, 25. 13, 2, 37. मा सु भित्या मा सु रिषः VS. 11, 68. Ait. Br. 1, 13. Çat. Br. 6, 1, 2, 1. 6, 2, 8. 9, 3, 2, 13. 14, 6, 28. Bṛh. Âr. Up. 3, 9, 26. यथैकापद्मत्रयो वैकोन चक्रेण वर्तमानो रिष्यत्येवमस्य यज्ञो रिष्यति KĀND. Up. 4, 16, 3. यदै यज्ञस्य रिष्टे यदशात्तम् Çat. Br. 12, 4, 2, 5. ÇĀKĪH. GṚHJ. 3, 7. KAUC. 125. रिषे infn. RV. 5, 41, 16. 7, 34, 17. पात्ति मर्त्ये रिषः 1, 41, 2. 98, 2. 26, 4. 6, 63, 2. 2, 35, 6. पुरुराव्यो देव रिषसाहि (VS. Prāt. 3, 27) VS. 3, 48. Liesse sich meistens auch concret fassen. In der nachvedischen Literatur erscheint das med. रिष्यते, im Bṛh. P. aber auch रिष्यति. तेन (मार्गेणा) गच्छन् रिष्यते M. 4, 178. MBh. 13, 7162. fg. तस्येकार्यो न रिष्यते 5, 1770. लोके बुद्धिप्रकाशेन लोकमार्गो न रिष्यते 12, 12474. तस्यायुर्न रिष्यते 13, 4992. 5024. fg. किं वा न रिष्यते कामो धर्मो वार्येन संयुतः Bṛh. P. 4, 8, 64. न रिष्यते ज्ञानु समुद्यमः क्वचित् 8, 12, 46. संकल्पस्वयि भूतानां कृतः किल न रिष्यति 4, 27, 24. 7, 3, 38. चतुर्ण्यस्य न रिष्यति 8, 1, 11. 16, 12. 10, 84, 32. — 2) *beschädigen*: पाहि रीषत (über die Dehnung s. RV. Prāt. 9, 24. 25. 29. AV. Prāt. 4, 86) उत वा जिधासतः RV. 1, 36, 14. 189, 5. 2, 30, 9. 5, 3, 12. 7, 15, 13. प्रति ष्म रिषतो दह 1, 12, 5. 8, 44, 11. या मा न रिष्येत् 48, 10. येन ज्ञायो न रिष्यति AV. 14, 1, 30. रेष्टारं रेष्टुम् Bṛh. P. 9, 31. Hierher zieht BENFAY MBh. 3, 13111, wo aber gelesen wird कल्किश्चरिष्यति महीम्. — 3) रिष्ट n. = अरिष्ट (urspr. das Unfehlbare) Unheil, Unglück: तत्र हि रिष्टानामशेषाणां समाश्रयः MĀR. P. 80, 89. राडुरिष्टशान्ति, केतुरिष्टशान्ति Verz. d. Oxf. H. 86, b, 44. रिष्टाध्याय (die lithogr. Ausg. अरिष्टा०) 328, b, No. 779. *ungünstiges Vorzeichen* Suçr. 1, 102, 19. = अशुभ AK. 3, 4, 2, 38. MED. 1. 26. HALĀS. 5, 18. = अभाव AK. MED. = पाप HALĀS. = तेम AK. H. an. 2, 97. = शुभ H. an. अरिष्ट unheilvoll auch Bṛh. P. 1, 14, 5.

— caus. रेषयति, रीरिषत्, रीरिषत, रि० und रीरिषीष्ट RV. Prāt. 9, 25. 27. fg. *versehren, Schaden thun, beschädigen, versagen —, fehlen machen*: न यं रिषयो न रिषण्ययो गर्भे ससं रेषणा रेषयति RV. 1, 148, 5. 3, 53, 20. 7, 46, 3. मा नस्तस्मादेनेसो देव रीरिषः 89, 5. मा नः प्रजा रीरिषत् TBa. 3, 1, 2, 3. मा रीरिषो मामहित्वाहितेन (so die ed. Bomb.)

MBh. 7, 9469. स्वयं रिपुस्तन्वं रीरिषीष्ट RV. 6, 51, 7. स्वैः ष एवै रीरिषीष्ट युर्जनः *sich Schaden thun* 8, 18, 13. 1, 114, 7. 8. VS. 16, 15. अमस्तु आ देवामि प्रजाया रेषयेनान् AV. 14, 1, 20. मा नो मृध्या रीरिषतायुर्मौतोः *bringt uns nicht, mittendrin, um Erreichung unserer (vollen) Lebenszeit* RV. 1, 89, 9. रीरिषीष्ट mit der intransitiven Bed. *misslingen, zu Schanden werden* in der Stelle: (मम) मा रीरिषीष्ट निगमस्य गिरा विसर्गः Bṛh. P. 3, 9, 24.

— desid. *beschädigen wollen*: प्र यो मन्युं रीरिक्ततो मिनाति RV. 7, 36, 4. यो नः कश्चिद्रीरिक्तति रत्नस्त्वेन मर्त्यः 8, 18, 3. — Vgl. रीरिक्तु.

— अनु *nach einem (acc.) Andern versehrt werden, — Schaden nehmen*: यज्ञे रिष्यन्तं यज्ञमानो ऽनुरिष्यति KĀND. Up. 4, 16, 3.

— अभि *misslingen*: (आदनः) यो लोकानां विधतिर्नाभिरिषात् AV. 4, 35, 1.

— आ caus. *schädigen*: मात्तरा भुञ्जमा रीरिषो नः RV. 1, 104, 6.

2. रिष् (= 1. रिष् f. *Schaden* oder concret *Beschädiger* s. u. 1. रिष् 1). रिष (von रिष्) adj. in नघा०.

रिषाय, रिषायति P. 7, 4, 36. = रिष् *fehlen, versagen, unzuverlässig werden, fallere*: अदेवेन मनसा यो रिषायति शामामुयो मन्यमानो जिधासति RV. 2, 23, 12. शुधी क्वमिन्द्र मा रिषायः *lass es nicht fehlen* 2, 11, 1. अत्रे याहि हृत्यं मा रिषायः 7, 9, 5. मा चिदन्यदि शंसत सखियो मा रिषायत *machet keinen Fehler* 8, 1, 1. 20, 1. पिबा पिबेदिन्द्र प्रूर सोमं मा रिषायः 10, 22, 15. Hiernach ist unter अरिषाय und अरिषायत् zu verbessern: *nicht fehlend, sicher, zuverlässig*.

रिषायु adj. *unzuverlässig, trügerisch* RV. 1, 148, 5.

रिषि m. = ऋषि Comm. zu AK. 2, 7, 42.

रिषीक, रिषीकाणामयनम् als Beiw. Çiva's HARIV. 7425. रिषीकाणामयनम् die neuere Ausg.; रिषीकारणो (sic) हिंसाणां कालादीनाम् NILAK. रिष्ट 1) adj. und n. s. u. रिष्, 1. रिष्, अरिष्ट und मका०. — 2) m. a) = 2. रिष्ट *Schwert* H. an. 2, 97. MED. 1. 26. — b) *Sapindus detergens Roxb.* (फेनिल) MED. — c) N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 326. eines Daitja HARIV. 3112. eines Sohnes eines Manu MĀR. P. 111, 4. — 3) f. आ N. pr. der Mutter der Apsaras MĀR. P. 104, 7.

रिष्टक m. *Sapindus detergens Roxb.* ÇABDAR. im ÇKDr.

रिष्टताति adj. = तेमकर H. 489. HALĀS. 2, 185.

1. रिष्टि (von 1. रिष्) f. *Schaden; das Fehlschlagen*; = अशुभ MED. 1. 26. नातिर्न रिष्टिः TBa. 2, 1, 22, 1. यज्ञस्य Ait. Br. 5, 38. तस्य कृ न काचन रिष्टिर्भवति *dem misslingt Nichts* 7, 20. Çat. Br. 12, 4, 2, 3. 8. 6. यका रिष्टिमूचकाः SAṆSKĀRAT. im ÇKDr. u. विलम. शुषु० *Fehlgehen des Pfeils* als N. eines Sāman KĀTJ. Çr. 22, 10, 23. अरिष्टाय *eine nicht durch unsere Verletzung entstandene Krankheit* 20, 3, 16.

2. रिष्टि m. = ऋष्टि *Schwert* AK. 2, 8, 2, 57. H. 782. MED. 1. 26. HALĀS. 2, 817. = शस्त्रभेद ÇABDAR. im ÇKDr.

रिष्टीय् (von रिष्ट), ऽयति = रिषाय P. 7, 4, 36, Sch.

रिष्क n. = रिःक Ind. St. 2, 276. 281.

रिष्य m. = ऋष्य, ऋष्य ÇABDAR. im ÇKDr.

रिष्यमूक m. = ऋष्यमूक VARĀH. BṚH. S. 14, 13.

रिष्ट (von रिष्) UNĀDIS. 1, 153. adj. = हिंस्र UGÉVAL.

रिक्तु, रिक्तति (अर्चतिकर्मन्) NAIGH. 3, 14, 19. रिक्तु, रिक्तै 3. pl., रिक्ताणी (रिक्ताण्य VS. 2, 16); *lecken, belecken; liebkoosen*: उत न ई मतयो ऽश्रयोमाः